

Witte Donderdag 2025 Onze Lieve Vrouw

Pastoor Jan Vries

Inleiding

Broeders en zusters in Christus,
hartelijk welkom op deze bijzondere avond. Wij zijn met heel de parochiefederatie bijeen gekomen om de Avondmis van Witte Donderdag te vieren. Wij beginnen de ‘Drie Heilige Dagen’: Witte Donderdag, Goede Vrijdag, Stille Zaterdag en de Paasnacht. In die drie dagen herdenken van onze Heer Jezus Christus. Wij gaan op weg met onze Heer Jezus Christus, om verbonden met Hem zijn lijden, kruisdood, begrafenis en verrijzenis te gedenken. Bij het Laatste Avondmaal met Zijn leerlingen gaf Jezus hun de Eucharistie en het Priesterschap met de opdracht: “Blijft dit doen om Mij te gedenken”. Op die wijze toonde Hij ons Zijn liefde en dienstbaarheid. Diezelfde liefde geeft Hij vanavond ook aan ons.

Preek

Broeders en zusters,
Zoals u al weet, viert de katholieke Kerk dit jaar een Heilig Jaar of Jubeljaar. Het laatste bijzondere Jubeljaar was in het jaar 2000. Nu zijn wij al 25 jaren het derde millennium binnengegaan. Wij danken God in dit jubileumjaar van onze verlossing 2025 mogen beleven, dat wij als Volk van God door de tijd mogen trekken op weg naar de eeuwigheid.

Paus Franciscus heeft aan dit jubileumjaar de titel gegeven ‘Pelgrims van Hoop’. ‘Pelgrims’, dat zijn mensen onderweg. Niet ronddwalend, maar met een doel voor ogen. Zij gaan ergens heen. Zij doen dat vol van ‘hoop’, dat zij zullen bereiken wat hun beloofd werd. Graag nodig ik U uit om deze drie heilige dagen als ‘pelgrims van hoop’ te beleven. Deze drie dagen zijn een beeld van onze levensweg. Wij zijn als mensen onderweg door het leven naar het eeuwige Pasen. De hoop op een eeuwig samenzijn met de verrezen Heer laat ons vol moed en verwachting verder gaan.

De eerste lezing verhaalde hoe het Volk van God, vóór de grote uittocht uit de slavernij van Egypte, het paasmaal moest eten, op een bijzonder wijze: “Gij moet het lam eten: uw lendenen omgord, uw voeten geschoeid en uw stok in de hand, haastig moet gij het eten ...”. Zij aten die maaltijd dus als

pelgrims, klaar om direct op weg te gaan. Bepakt en gezakt, zoals wij zeggen, aten zij haastig en ging toen op weg naar het Beloofde Land. Ook wij gaan op pelgrimstocht vanavond, naar het beloofde land van Pasen, naar het nieuwe leven van onze Heer Jezus Christus.

In het oude Israël gingen de mensen meestal te voet op weg. Die voeten krijgen vanavond een bijzondere betekenis. Voeten om te lopen, zij zijn het teken van onze pelgrimstocht. Jezus waste de voeten van Zijn leerlingen om hun vermoeidheid weg te nemen en hen te verfrissen. Hij bereidde hen ook voor op de komende zware tocht. De tocht door het leven kan vermoeiend zijn, moeizaam verlopen, soms stilvallen. Jezus' dienst van verfrissing inspireert ons om elkaar behulpzaam en dienstbaar te zijn onderweg door het leven, vooral als die tocht moeizaam wordt of driegt stil te vallen.

Wie op weg gaat, heeft voedsel nodig om op krachten te blijven. Dat voedsel voor onderweg ontvangen wij vanavond: de Eucharistie. In de tekenen van brood en wijn geeft Jezus ons Zijn eigen levenskracht, Zijn energie om te gaan. Een mooi, oud woord voor de Eucharistie is 'viaticum'. Letterlijk betekent dat: 'voedsel voor onderweg'. Jezus schenkt ons 'voedsel voor onderweg' en gesterkt door de Eucharistie kunnen wij de levenstocht volbrengen.

'Pelgrims van Hoop', zo verstaan wij onszelf vanavond. Wij zijn op weg gegaan, verfrist en gesterkt. Morgen komt een zware etappe. Laten wij vol hoop blijven. De Heer zal ons het land van Pasen binnenleiden.